

1. scene - Japansk (element: vand)

Kraftfulde Taiko trommer møder minimalistisk elegance. I modsætning til europæisk musik, der ofte følger hjertets rytme, baserer asiatisk kultur sig mere på åndedrættets tempo. Kontrasterne er essentielle i japansk musiktradition og kultur.

Scenen åbner med David (percussionist), der skaber et lydunivers af vand, hvor percussion-elementer langsomt sænkes ned i et vandfyldt kar. Danserne træder ind på scenen iført lange sorte nederdele og transparente kimonoer. Dansernes bevægelser er majestætiske, og de svæver som kejserlige skygger. Efterhånden fornemmer de hinanden og en elegant synkron kontakt etableres. Kimonoerne tages af og hænges op, de er belyst, så det skaber illusionen af store flyvende guldsmede. Et japansk Haiku-digt om guldsmeden og dens symbolik afspilles. Musikken intensiveres, de tre høje taiko trommestativer køres frem på scenen, og kunstnerne spiller kraftfulde rytmiske kalde motiver på trommerne, der leder til en intens klimaksafslutning.

2. scene - Nordisk (element: luft)

Urkraften, det kølige lys fra månen og en længsel efter forbindelse med noget større end os selv. Lyden af knitrende ild og vinden mellem fjeldene skaber refleksion. Vinden som en usynlig vejleder, der viser vejen mod det ukendte med opfordring til udforskning og fordybelse i naturens rå og ærefulde skønhed.

Scenen åbner med en diskret, men intensiverende lydcollage af vind og knirkende træ. Jesper Paasch (sanger) ses med et traditionelt vikingeinstrument og introducerer en nordisk lyd sammen med kontrabassens dybe toner og ambient percussion fra David. Mac (danser) træder langsomt ind på scenen. David spiller en pulserende rytme på en stor hånd skin tromme, der belyses som et symbol på månen. Selene (danser) træder ind med ryggen mod publikum iført en jakke med broderede guld gevirer og en gylden rygsøjle af messing bjælder, der skaber lyde i samspil med musikken. Jesper P. introducerer stemmer, der loopes til en lydflade, mens han reciterer et oldnordisk digt. Rytmen i ordene overtages af instrumenterne på scenen, og Jesper P. synger elementer fra de ældste nordiske ursange. Danserne bevæger sig mod hinanden og finder sammen i en intens pas de deux. Scenen opbygger mod et klimaks, der kulminerer i et lydtæppe af kunstnernes flerstemmige nynnen, som afsluttes med blackout og korets stemmer hængende i rummet.

PAUSE 20 minutter

3. scene - Spansk (element: ild)

Flamencoens ånd er dybt forankret i passion, sanselighed og tilstedeværelse. Danserens krop fungerer som et levende instrument, der lidenskabeligt formidler dybe følelser og fortællinger om liv og død.

Scenen inddeles i tre sekvenser. Der åbnes med melankolske guitartoner, mens Selene bevæger sig i en lang kjole forbundet til bagtæppet. Senere afvikles kjolens scenografiske element, så Selene står tilbage i en kortere version af kjolen. I næste sekvens skifter rytmen til en elektrisk energi. Selene træder ind i et klart defineret lysområde, hvor hun bevæger sig legende og frit. I den tredje sekvens, træder de fire mandlige kunstnere ind på scenen som skikkelser, delvist oplyst, hver især holder de to sorte stokke. De slår rytmisk mod gulvet, og der skabes et råt og dramatisk lydbillede. Selene bliver herefter en del af den rytmiske sekvens som et dynamisk og levende instrument.

4. scene - Universel (element: jord)

En dynamisk, urban gade vibe. Hverdagens lyde og pulserende energi. Inspireret af cubanske farver og stemning skaber denne metropol en nysgerrig og legende atmosfære, der inviterer publikum til at blive en del af et fælles, interaktivt rytmeunivers.

Scenen åbner med David, der træder ind med mikrofon og loop station. Undersøgende eksperimenterer han med rytmer og lyde, der etableres som rytmiske loops. Med glimt i øjet engagerer han publikum til at deltage i rytmerne, hvilket åbner for en dynamisk og humoristisk stemning. Jesper tilslutter sig med kontrabassen, derefter Mac og Selene, hver med sin mikrofon. En sydlandsk gademusik stemning opstår. Mac og Selene bevæger sig ned blandt publikum, hvor de får folk til at gentage rytmer og lyde, som David looper fra scenen og inkorporerer det i musikken. Fornemmelsen er, at alle er medskabere af en fælles puls. Summen og latter blandes med tonerne fra instrumenterne på scenen, som gradvist forenes i en rytmisk resonans.